

DVA SVETOVA

Tit Vidmar

Jaz: votla, zamišljena glava
in roka, ki vodi pero,
še črke pa slutnja sanjava,
ki spe pod nevidno nebo.

Ostalo je svet.
razcepljen v polutah:
en delež je v večnost razpet,
a drugi živi po minutah;

na enem je brezno veselja,
neznatnosti tu je prepad;
na enem je smotrna volja,
usode tam trajni obrat.

En svet me oklepa kot krog,
a drugi pogreznjen je v meni.
Trud čela in gibanje rok
oba ju do dna razodeni!...

V tej krhki, samotni lupini
naj tehtata se med seboj
in vez ju enotna prešini
in zvezeta naj se z menoj...

Drug v drugega se ne pretoči,
a zase in skupaj sta vse —
in človek živi, da ju loči,
med njima negoden umre.